

Santa Maria de Querol

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Montmajor
Emplaçament A 3 km al sud de Montmajor, després de la casa Querol.

Coordenades:

Latitud: 41.9914784474901
Longitud: 1.7519277985246087
UTM Est (X): 396623
UTM Nord (Y): 4649584

Classificació

Número de fitxa 08132 - 7
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC, nº 3497, ANY 1982
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dl., 11/11/2002 - 01:00

Descripció

Església situada a prop de les ruïnes del castell de Querol, en una fondalada de la vall de la rasa de Querol i en mig de camps de cultiu resta una petita elevació que ocupa l'església i algunes alzines. Era una església d'una sola nau amb absis semicircular a llevant. Un plec feia la degradació i marcava l'obertura de l'absis, força més baix que la nau i més estret. Actualment l'absis es troba en ruïnes i manquen quasi tots els carreus tallats exteriors ja que s'els va endur una persona per fer-se un xalet a Sant Llorenç de Morunys fa pocs anys (VILADÊS, 1985). A finals del 1970 es conservava encara una finestra de doble esqueixada, coberta amb arc de mig punt adovellat i que també ha desaparegut. El mur del costat de tramuntana es conserva força bé, mentre que el de migdia està molt desfet. La porta devia estar al costat de migjorn, tot i que ara no queden vestigis. Per dintre és visible l'arrancada de l'arc triomfal que donava accés a l'absis. A banda i banda del mur hi ha dos arcs, el del nord, ara tapiat, és de mig punt. El de migdia és apuntat. Aquests dos arcs formaven dos nínxols per posar sants. Al mur de migdia es veu l'arrencada de la volta, que devia ser apuntada. La construcció es feta amb pedres grosses, molt ben treballades i polides, disposades a trencajunt i amb filades regulars.

Observacions:

L'edifici es troba en ruïnes i en perill de que desaparegui aviat.

Història

Aquesta era l'església del castell de Querol, al comtat de Berga. El castell era possessió de la família dels Berga. L'any 1309, Sibil·la de Berga, permutà el castell juntament amb altres del Berguedà, al rei Jaume II, moment en que s'introdueix el domini reial a la comarca. El lloc de Querol, i més concretament el castell, apareix molt sovint en la documentació del monestir de Santa Maria de Serrateix, com a límits de donacions que va rebre el monestir a la zona de la riera de Navel i al terme de Montmajor (topònims: Cherol, Kastro Kerol) al segle XI (1029, 1015) (BOLÓS, 1983). L'any 1437 era parròquia, tal com mostra el testament de Pere de la Selva (ADS). Al estar situada en una zona de gran influència de la família vescomtal dels Cardona, el castell i l'església eren propietat de la comunitat de preveres de la parròquia de Sant Miquel de Cardona, que exercí el seu domini sobre el territori fins al segle XVII. Al 1593 ja consta com a sufragània de St. Serní de Montmajor, després de la formació del Bisbat de Solsona, fet que va suposar la unió del conjunt de cases de l'entorn de Querol. Es va mantenir com a sufragània fins que es va abandonar el culte a inicis del segle XX, en concentrar-se la parròquia en la nova església de Sant Sadurní de Montmajor.

Bibliografia

AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana. BOLÓS, J. (1983). Els monestirs del comtat de Berga des dels seus orígens fins al 1400. El monestir de Santa Maria de Serrateix. Tesi doctoral UB. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol. 17 El Berguedà. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona. ADS, testaments de Montmajor.

